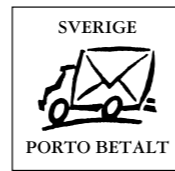

Returadress:
Österhaninge Båtklubb
Box 3030
136 03 Haninge

B

Österhaninge Båtklubb

LOGGEN

Nr 3
hösten 2009

Den för Österhaninge Båtklubb nya traktorn
fanns på plats till
sista upptagningshelgen

Alternativet.

QUANTUM
SAIL DESIGN GROUP

Quantum Sverige
Augustendalsvägen 19, 5th floor
Box 1162, 131 27 Nacka Strand, Sweden
Tel +46 (0)8 601 30 63
Fax +46 (0)8 601 30 59

Västkusten
Utmarksvägen 8
442 39 Kungälv
Tel: 0303-10818
Fax: 0303-158 00

Ostkusten
Byviken 2
185 41 Vaxholm
Tel: 08 256822
Fax: 08-54 13 69 36

Ostkusten
Stockholm Syd
Rörvägen 62
136 50 Haninge
tel +46 8 550 680 50

INNEHÅLL

- 03 Ordförandens funderingar
- 04 Modern skärgårdskryssare efterlyses
- 05 Eskader till Tallinn och Helsingfors
- 08 Stora Karlsö, Väl värt ett besök!
- 11 Båtupptagning 2009
- 12 Segling till Saimen
- 14 Styrelsen informerar
- 18 En solig dag

LOGGEN

Ansvarig utgivare:
Margaretha Björklund
087762300@telia.com

Redaktion:
Christer Lundgren
Hans Nilsson
Lars Johansson
Lennart Edlund
Ola Persson (webbansvarig)

Layout:
Hans Carlsson

Foto omslag:
Hasse Nilsson

Tryck:
Vendelsö Tryckeri AB

Österhaninge Båtklubb
Box 3030
136 03 Haninge
Tfn hamnen 08-500 330 44
Bankgiro 5391-3034
www.obk.se

Ordförandens funderingar...

Det är den 1 november, vinden viner i knutarna och SMHI har lovat kuling utefter hela Östersjöns kuster upptill Norra Bottenhavet. Kära ÖBK:are ni undrar förstås varför det kommer två Loggar så tätt inpå varandra. Det förhåller sig så här. I våras strulade det med utgivningen av Loggen och vi fick iväg endast en Logg. För att få momsfri tryckning måste en förening ge ut fyra tidningar per år. Det gäller helt enkelt vår ekonomi. Så Höst-Loggen har vi delat i två Loggar.

När vi nu talar om ekonomi så nigg och bocka djupt när ni möter våra ca 5 "elpojkar" i hamnen. De har under sommaren dragit om all el i hamnen såväl på torra land som ut på bryggorna. En nätt förtjänst för klubben på drygt 150 – 200'.

Många lyckliga leenden sågs vid mastkranen under hösten. Varför nu detta? Jo under sommaren har vår nya mastkran ytterligare förbättrats så att även lägre master lätt kan lyftas utan att instrumenten i masttoppen skadas.

Det är förunderligt vad en liten klubb som vår förmår att göra när alla yrkeskunniga i olika fack samarbetar för ett gemensamt intresse.

Svenska Båtunionen (SBU) godkände vår ansökan om ett borgenslån för att vi skall kunna byta ut vår gamla traktor. Lasse Schelander har sökt med ljus och lykta landet runt och funnit en för oss bra traktor i Kalmar.

Den hann komma till sista upptagningshelgen och fick visa vad den gick för. Våra traktorförare är helt nöjda. Den gamla traktorn har vi sålt och den täcker kostnaden för ny lättskopa till nya traktorn.

Tyvärr är det mycket trångt på uppställningsytorna under vintern. Ett flertal båtar som inte anmält upp-

tagning på upptagningslistorna har i efterhand begärt att få plats under vintern i Askvik. Det här medför att all planering för uppställningen av båtarna har spolierats. När upptagningslistorna tas ner planerar Hamnkommittén hur båtarna skall ställas upp och få plats med manövreringsutrymme för traktorn. Det innebar den här hösten att planeringen kunde följas både 1:a och 2:a upptagningshelgen även delvis den 3:e helgen. Men sen tillkom ytterligare båtar, de som inte tidigare hade anmält intresse. Med mycket pysslande har de fått plats. Mycket trångt blir det för traktorn att manövrera under snöröjning och kommande sjösättning. Jag hoppas bara att dessa senkomna båtar också förstår att de måste först i sjön. "Sist i säcken först ur".

Vad har då hänt under sommaren? Många har varit på långresa, Tyskland, Estland, östra Finland, Bottenhavet och inte minst i vår underbara skärgård längs ostkusten. Våra gemensamma aktiviteter har genomförts, inte minst tävlingarna Skoja Cup, nästan utan vind och med regn, Kräftköret med Bronspropellern i mycket god vind och nu sist Höstruset som bjöd på en ren sommarsegling trots att det var i mitten av september. Efterföljande Höstfest, klubbens årsfest, samlade 71 personer till en mycket god middag med efterföljande dans i klubbhuset.

Nu har vi täckt våra kära båtar, i december kommer Vinter Loggen med redovisning av vad alla kommittéer har gjort under 2009. I februari har vi årsmöte och sen är det inte långt till nästa sommar.

Vi ses i hamnen
Margaretha

Efter ett förslag från Tord Edwinsson har vi tagit in denna artikel. Artikeln är författad av Berth Höjer och var införd som ett debattinlägg i tidningen "Allt om segling" nr 1. 2006.

Thord har inhämtat tillstånd till publicering i Loggen av artikelförfattaren och chefredaktören Mats Göhlin.

Modern skärgårdskryssare efterlyses

De är långa, vackra och snabba. De har låga fribord, överhäng och långa, tåliga kölkonstruktioner. De är skraddarsyddade för skärgårdssegling. Till skillnad från nya importerade segelbåtar som visserligen har rymliga och komfortabla boendetrymmen, men inte passar för skärgårdssegling. Är det inte snart dags för en modern skärgårdsseglare, undrar Berth Höjer.

Text: Berth Höjer

Tänk dig tanken att med hjälp av ett lagom stort storsegel och med full kontroll på båten kunna segla ända in i den smala viken till den där inbjudande badklippan. Att enkelt gå i land från ett lågt skrov med ett rejält överhäng i stäven.

Sådana skärgårdsanpassade båtar finns inte längre. Vi får söka oss bakåt i tiden för att hitta dem. Omega 42, S55, Carrera, Smaragd, Safir, M 30, M22, Neppare, eller varför inte en inredd 12:a. Listan kan göras lång. När ska vi få en modern variant av dessa båtar?

Med de nya båtarna som de senaste tio åren invaderat landet har man svårigheter att ta sig iland från det höga skrovet. Svårt att göra snabba slag i trånga sund, svårt att ta sig in på mysiga ställen. Man riskerar också att få den raka stäven demolerad mot berghällen. Eller värst av allt – upptäcka en ny gryna med den känsliga fenkölen.

Jag har själv tillhört skaran som lite föraktfullt kallat dessa nya, för skärgårdssegling så olämpliga konstruktioner, för "motordrivna master" när jag sett dem köra för motor trots att det varit fint seglingsväder.

Idag har jag en mer medlidsam inställning och tycker synd om alla nya båtälskare som inte får uppleva den där berusade seglingsupplevelsen som en lång, låg, snabb och vacker båt kan ge.

Det är lättare att bli frälst, få en bra

start på sitt seglarliv och känna trygghet i en segelbåt med seglingsegenskaper som ger besättningen en full kontroll i alla situationer.

En snabb båt med ett väl tilltaget segelplan upplevs många gånger som farlig och otrugg av en oerfaren seglare. Men inget kan vara säkrare än en välseglande och välbalanserad båt. Att kunna lägga till för bara segel, att känna glädje i att kryssa och att veta att kölen sitter kvar även efter en grundstötning – det ger trygghet.

Jag kan förstå att man lätt blir förförd där moderniteterna står, stora och pampiga i mässhallarnas värme och specialbelysning. Men kom ihåg att det inte är i den miljön som båten skall användas.

Att gå på båtmässor idag antar mer och mer likheten med husvisningar. Väl ombord stormar besökarna direkt in i båtens innandöme som om det skulle vara den avgörande faktorn för båt köpet. Jag ser sällan någon som står och smeker båtens linjer med blicken. Som fördjupar sig i båtens seglingsegenskaper eller reagerar över det faktum att sittbrunnen är för liten för det antal personer som inredningen är dimensionerad för.

Innanmätet är det primära. Men är verkligen inomhus vi vill vara på sommarhalvåret? Dessa väldiga innerutrymmen med ståhöjd och promenadstråk mellan skinnsofforna, kräver höga fribord som ger stor vindgång. Det i sin tur resulterar i avdrift som i kombination med för liten – men

bekvämt – segelyta ger små möjligheter till goda seglingsegenskaper. Framförallt i situationer då de behövs som bäst. Höga fribord gör det också svårt att nå ner till en boj eller att komma iland på en sluttande klippa.

Utbudet av segelbåtar lämpade för kustnära seglaräventyr är av någon oförklarlig anledning skralt i dagens nybåtsflora. Men begagnade skönheter finns till mycket modesta priser.

De långa vackra båtarna är förhållandevis trånga inuti. Men vad gör det? Där ska man ju bara sova! I gengäld har de en bekväm och generös sittbrunn som rymmer hela besättningen. Där kan man tillbringa semestern för att njuta av härliga dagar och kvällar. Med ett modernt lätthanterligt kapell på bågar får man ett magnifikt uterum med garanterad sjöutsikt.

Vi vill väl alla uppleva ett välbefinnande och ett lyckorus i tillvaron så ofta som möjligt. För att förstärka dessa toppar i livet måste man uppleva dess motsats. Att segla en av alla dessa långa, smäckra snabbsegelare försätter enligt mitt förmenande besättningen i två fantastiska världar.

I den ena får man uppleva maximal seglarsglädje men också försaka några av alla moderniteter som vi dagligen omger oss med. I den andra får man komma hem till varmvatten, toalett och dusch som ger den där speciella känslan av välbefinnande, lyx och förhöjd livskvalitet som bara följer efter en seglats med en lång, vacker och snabb båt.

Eskader till Tallinn och Helsingfors, i SXX:s regi

Skeppar'n på "Hunky Dory", dvs Börje, har i flera år tjatat om att vi ska segla över till den Åländska skärgården, men jag har hela tiden bromsat med motiveringen att jag inte tycker om att gå över så mycket öppet vatten. När jag sedan, någon gång förra hösten, läste om SXX:s eskader, så tyckte jag faktiskt att det lät spännande. "Det här skulle jag kunna tänka mig att vi deltar i", sa jag till Börje. "Anmäl oss", kom svaret direkt. Vilket alltså skedde och med inbetalning av anmälningsavgiften fort som attan eftersom eskadern begränsades till 10 båtar.

Vi fick sedan under vintern och våren, fortlöpande information och upplysningar. Bl a om hur toatömningen går till i Finland, så under vintern ordnande Börje den detaljen på Hunky Dory, så att vi lagligt skulle kunna tömma tanken. (Vi såg sedan aldrig någon av de andra båtarna använda anläggningarna för toatömning, men vi gjorde det i alla fall!)

En första träff med eskaderledningen och de andra båtarna, hade vi i SXX:s lokaler i Nacka Strand en kväll i maj månad. Dels för att gå igenom färdmål, utrustning, aktiviteter, ekonomi m m, dels för att bekanta oss med varandra. Deltagande båtar var av varierande storlek, allt ifrån en Vega till en Sweden Yacht 42. Tre av båtarna var ensamseglare, bl a eskaderledaren Nils Granlund i en Wasa 55 med namnet "Blå". Övriga var par i varierande åldrar.

Vi blev bl a varnade för de finska "Sjöbjörnarna" som, med sina fina anläggningar, inte är vänligt sinnade mot annat än sina egna medlemmar och motar bort andra båtar.

Tyvärr pratade vi inte då om hur gasolen fungerar i Finland, något som vi på Hunky Dory senare skulle bli varse.

Samling och start för eskadern skulle ske från Långskär i Söderarmsskärgården, lördag och söndag 27-28/6. Eftersom vi har en bit ditupp, startade vi från Askvik på torsdagen i strålände sol och dåligt med vind. Det blev en hel del motorgång innan vi ankrade vid St

Samling vid Sommarö.

Jolpan för natten. Under fredagen tog vi oss sedan vidare via Husaröleden och ankrade vid Gålgryte.

Seglade sedan till Långskär under lördagen och kunde ankra upp vid samlingsbryggan under em. Övriga båtar anlände en efter en och kl 18.00 hade alla kommit och vi hälsades välkomna av Nils.

Vid 9-tiden på söndagen lämnade vi så Långskär och gick för motor i ca 3 tim. Dålig vind, inte ett moln på himlen. Vinden kom så småningom och vi fick en härlig seglats över Ålands hav. Letade oss in mot Sommarö, SV om Föglö, där vi ankrade vid Mariehamns Seglarförenings uthamn. Överfarten tog ca 8 tim. Ett dopp i 20-gradigt vatten före middagen, kändes bra.

Måndagen den 29:e började med svag vind, men vi kunde segla senare. Eftersom vi inte kommit igång med vår GPS- och sjökortshantering via den bärbara PC:n, fick vi navigera genom noggrann sjökortsläsning. Vår lilla handburna GPS visade ju hela tiden vår position, så med koll på den och ekolodet, letade vi oss in till Hamnö sund, på norra delen av östra Kökar, där reserverade platser fanns i gästhamnen Sandvik. Vi var framme ganska tidigt och vädret fortfarande

bra, så Börje och jag tog en promenad fram och tillbaka till kyrkan och dess gamla krigsgravar. Väl värt ett besök. Mot kvällen vred vinden och ökade. Våra förtöjningar fick sig en rejäl omgång under natten, som blev rejält "guppig". Något lugnare mot morgonen.

Under tisdagen den 30/6 tog vi oss vidare mot ön Österskär. Vid inseglingen till den privata hamn där vi skulle lägga till, hade vi svårt att tolka den lokala utprickningen och höll på att gå på en grynnna. De beryktade Sjöbjörnarna har en anläggning "vägg-i-vägg" och såg vart det barkade hän. Med visslingar och gester dirigerade de oss åt rätt håll. Så vår uppfattning om björnarna är i alla fall än så länge positiv! Samtliga båtar anlände ganska tidigt eftersom etappen var kort, så senare under eftermiddagen hade vi lite knop- och repövningar under ledning av Nils.

Onsdagen den 1 juli var inplanerad som liggedag i Österskär. Fortfarande soligt och varmt. Börje och jag tog en promenad på fm, men eftersom all mark i Finland är privat, var det svårt att veta var man kunde gå. Vår hamnvärd, Ingmar Johansson, guidade oss senare på sitt hemman och berättade

om livet förr i den Åländska skärgården. Gemensam middag på kvällen med nyrökt flundra och färskpotatis smakade bra.

Vi fortsatte på torsdagen mot Helsingholm. Till en början fin segling och vid ett tillfälle passerade vi ett skär med ett 20-tal sälar. Lite för långt bort för att få en bra bild, men det var en rolig upplevelse. En regnfront, med ökande vind, passerade men vi klarade oss från att bli blöta. Ganska många båtar i hamnen, så en del av vår eskader valde att gå till en annan vik. Här i Helsingholm använde vi toa- tömningsanläggningen första gången, vilket fungerade bra.

När vi vaknade på fredagsmorgonen hade vädret slagit om. Molnigt, men fortfarande relativt varmt, regn och hård byig vind senare under em. Idag skulle vi ta oss till Dalsbruk och Baltic Jazz-festivalen som pågick där. Det blev motorgång i en mycket trång och knepig farled, men vi tråcklade oss fram utan incidenter. Många båtar i hamn och förtöjningar i både andra och tredje led. Några av eska- derbåtarna lyckades få bryggplats direkt, själva hade vi otur och hamnade bakom en ung snorkig finländare, så det kändes skönt när även vi så småningom kunde få en egen plats. Regn till och från under de två dagar vi tillbringade där, men festivalen i sig var trevlig med mycket bra musik att lyssna på.

Under söndagen (5/7) fick vi sedan en härlig segling ner till Hangö, där regattan just avslutats. Visserligen var det fortfarande många båtar kvar, det är ju en stor anläggning, men vi hade inga problem med att få plats. En promenad på eftermiddagen och en god (och dyr!) middag på restaurang fick avsluta den dagen. Vi hade under resans gång börjat förhöra oss om gasolpåfyllning och fick så småningom klart för oss att man inte avänder sig av samma system som i Sverige. Men i Hangö skulle vi nog kunna byta tub?! Vid ett besök på macken konstaterade Börje att inga gasoltuber fanns kvar, regattan hade rensat lagret. Nya tuber skulle komma under onsdagen, men då skulle ju vi befinna oss i Estland! Ingen fara än så länge, vi hade startat med 1 hel

och ½-fylld 3-kilos tub, så än så länge hade vi gasol.

Vi lämnade Hangö på måndagsmorgonen och kunde segla i ca 3 timmar innan vinden tog slut. Vid 18-tiden kunde vi äntligen ankra i Derhamn på estniska sidan. En mycket lång och tråkig etapp över öppet vatten. Usch! Dessutom visade ekolodet plötsligt bara en massa streck, inga djupsiffror. Trots upprepade försök med omkalibrering och annan felanalys, fick vi inte igång det. Så resten av seglatsen fick vi klara oss utan ekolod. Och det gick det med! Vädret här på den estniska sidan var soligt, men temperaturen hade sjunkit betydligt. Och i hamnen i Derhamn stiger radongaser upp genom vattnet och emellanåt var lukten inte särskilt angenäm, så något badande blev det inte!

Tisdagen var planerad som liggedag med sightseeing på programmet. Regnigt och kallt, men vi blev hämtade av en minibuss och blev till en början guidade av en vän till Nils. Senare tog kommunstyrelsens ordförande, Ulo Kalm, hand om oss på ett mycket engagerande och trevligt vis. Vi åkte runt till kapell och små kyrkor och även en hembygdsgård. Han visade även stolt upp sitt eget hem med en imponerande trädgård.

Vid onsdagsmorgonens skepparmöte diskuterades väderutsikterna som inte var gynnsamma. Enligt programmet skulle vi besöka Lohusalo och Nargö på vägen mot Tallinn. Men de största båtarna var oroliga för hamnen i Lohusalo och beslöt att gå direkt till Tallinn. Vi andra ville avvakta och bedöma läget när vi närmade oss Lohusalo, men regn och rusk och ogynnsam vind i ca 10 m/s fick även oss andra att bestämma oss för Tallinn. Vi revade både storen och focken, men till sist blev det motorgång för Hunky Dory och vi kunde ta oss in till Tallinn vid 19.30-tiden på kvällen. Oh, vad skönt det var att komma in lä!

Vi kom ju nu till Tallinn tidigare än planerat, så programmet fick ändras om lite. En sightseeing, med besök på svenska ambassaden, var planerad till lördagen, men fram till dess fick vi försöka roa oss själva. En sak som

är bra med Tallinn, är att pensionärer åker gratis på bussarna, så det vara bara att kliva på och av som vi behagade. Väderleken varierade, regn och åska, blandat med sol och blåst.

Vi lämnade Estland söndagen den 12/7, enligt programmet en dag för tidigt, med kurs mot Helsingfors. Efter en dag med blandade förhållanden, kunde vi mot kvällen lägga till i Skatuddens gästhamn. En mycket bra, men dyr, gästhamn där allt ingick.

Eftersom vi inte lyckats byta gasoltub i Hangö, började vi här vår jakt på gasol. I en stad som Helsingfors måste det väl finnas mackar som servar med den svenska standarden eller? Måndagen började med hållande regn så på med regnställ och stövlar inför promenaden till närliggande gästhamn. Icke sa Nicke, men kanske på den här adressen, sa killen vi frågade. Ytterligare promenad till en låst och tillbommad adress. Nitlott alltså! Men Turistinformationen måste ju kunna hjälpa oss? En någotsånär hjälpsam finländare ringde runt och fick napp på en Shellmack utefter 4:ans spår- vägslinje. Yes, hem till båten, ner med gasoltuben i en väska, iväg med spårvagnen, avstigning och fram till macken bara för att mötas av biträdets mycket förvånande uppsyn. Nej sådana har inte vi! En tröst i bedrövelsen var att vi kunde åka tillbaka på samma biljett! Vi hade full sysselsättning den här da'n det var då säkert!

Under tisdagen tog vi reda på telefonnumret till bensinmacken i Hangö gästhamn, ringde dit och reserverade en gasoltub. Tog gasolen slut på vägen dit, fick vi väl äta kallskuret, sa våra båtgrannar tröstande? Tisdagen i övrigt ägnades åt rundvandring, bunkring och gemensam middag på restaurang.

Vi lämnade H-fors på onsdagen, med kurs mot St Svartsö som är en populär naturhamn med brygga, grillplatser och toaletter. Vädret blev allt bättre under dagen och väl framme var det många av oss som njöt av svalkande bad. Vi fick veta att en av eskaderbåtarna valt att hoppa av och en annan valde att ligga på svaj, men vi andra fick plats mot bryggan. Vi såg fram emot en härlig kväll i solnedgången,

men en dimbank som hastigt kom förstörde den upplevelsen. Vi satt kvar en stund ändå, fascinerade av väderlekens skiftningar. En mindre motorbåt tuffade iväg och vi hörde, snarare än såg, att den gick på en gryna. Efter lite diskuterande hit och dit om några av oss skulle hjälpa till, hörde vi hur den kom loss och själv kunde ta sig därifrån.

Nästa etappmål var Barösund, dit vi på torsdagen kunde segla i strålände sol och bra vind. En liggedag var planerad här, så fredagen ägnades åt en rejäl långpromenad och diverse pyssel med båten. När vi på lördagsmorgonen lämnade Barösund, upptäckte vi en f d ÖBK-båt, nämligen Siv och Gunnar Johanssons "Vindrosen". Det blev glada tillrop och hälsningar till de förra ägarna. Under seglingen till Jussarö, som var dagens mål, tog vi en fikapaus i en lugn vik där Börje även tog ett bad. Det var väldigt många båtar på plats i Jussarö, men med lite god vilja lyckades vi pressa oss in allihop. Här fick vi en intressant guidning på ön, som tidigare använts av försvarsmakten och där malmbrytning skedde mellan 1960 och 1967.

När vi vaknade på söndagen hade vädret slagit om. Rapporten sa O/SO vind, mellan 7-11 m/s. Vi valde att segla med enbart storsegel och höll god fart mot Hangö som var dagens mål. Här skulle vår dotter Åsa möta upp och vi skulle äntligen kunna byta den tomma gasoltuben.

Och för den facila kostnaden av 82 !! euro, kunde vi på em äntligen försäkra oss om att ha gasol ända hem. Priset motiverades av att de själva måste sköta transporten från Sverige, eftersom standarden är annorlunda i Finland. Fyra av eskaderbåtarna valde att gå till Hangö byhamn, men vi övriga fick plats i stora gästhamnen. Vädret blev sämre och sämre och kvällen avslutades med regn och åska.

Vi vaknade på måndagsmorgonen i regn, dimma och hårda vindar. Efter VHF-kontakt mellan båtarna, beslöts att vi trots allt skulle försöka ta oss till St Ängskär. Vi fick besked att dimman lättade längre ut, vilket visade sig stämna. Men hård byig vind och grov sjö gjorde att en av båtarna vände tillbaka till Hangö byhamn. St Ängskär

visade sig inte vara lämplig som natthamn, därför kortade vi av etappen och tog oss till Krokön, en bra naturhamn där vi ankrade mot en fin bergvägg. På tisdagsmorgonen enades vi om att vänta in den båt som vänt tillbaka till Hangö och vi fick en mycket härlig dag på ön. En tipspromenad anordnades och en barkbåtstävling utlystes mot kvällningen, vilket höll oss sysselsatta hela dagen.

En fin segling med revad stor, tog oss under onsdagen till Björkö. En speciell ö med sin sötvattensjö. Många båtar utmed stränderna och på svaj. En populär vik, det märktes.

Torsdagens mål var egentligen Källskär, men väderutsikterna var inte gynnsamma för att ligga där, så målet blev i stället Karlby på södra Kökar. Här lämnade Åsa oss för att ta sig tillbaka till Stockholm. Dåligt väder med regn och dimma på fredagen, gjorde att vi beslutade oss för att ha en liggedag i Karlby. Stora delar av gruppen valde att åka ut till Källskär för en guidad rundvandring på ön och ett besök i friherre Göran Åkerhielms bostad. En anläggning som idag används som stipendiebostad för skapande konstnärer. Trots regn och rusk en mycket trevlig dag.

Vår eskadersegling närmade sig slutet och många var angelägna om att komma till Rödhamn och vidare färd över till Sverige. Därför beslutade vi att, trots hård vind och hög sjö, ta oss dit. Vi själva och ytterligare en båt, tankade diesel i Karlby innan avfärd. Väl ute på öppet vatten, hissade vi segel men hade motorn igång som stöd. Efter ca 1 tim tystnade motorn och den gick inte att starta igen. Vi anropade eskaderledaren på "Blå" och meddelade att vi tänkte ta oss in i lä bakom en av de större öarna längre fram. Börje hade för avsikt att försöka få igång motorn igen på lugnare vatten. "Blå" och ytterligare en båt inväntade oss och reparationsförsöken började. Ingen diesel till motorn, aha, det omtalade besväret med miljödieseln måste vara boven i dramat. Under tiden som Börje och de andra höll på, fick vi besked via VHF'en att även den andra båten som tankat i Karlby hade fått motorstopp. Funderingar runt "vad var det för skit vi

tankat" dök ju upp förstås. Den andra båten kunde rengöra sitt filter och hålla ut en massa vatten, men vi själva hade inget vatten i filtret. Alltså måste slangarna vara igensatta. Men alla ansträngningar med rensning var förgäves. Det slutade med att "Blå" fick bogsera oss genom trånga vatten och i hård motvind, till dess att vi själva kunde segla upp mot Rödhamn. Våra förehavanden hade följts noga av de andra båtarna i eskadern och de hade kontaktat hamnvärden i Rödhamn. Vi utlovades både bogsering och en särskild plats när vi närmade oss. Gästbryggorna var nämligen fullbelagda och med en manöveroduglig båt är det inte så lätt att lägga till. Det kändes skönt med all den uppbackning vi fick. Kvällen var nu ganska sen, men övriga båtar hade ordnat med mat och dryck till oss "eftersläntare" och vi fick en mycket trevlig avslutningskväll i Rödhamn. Att Börje sen inte kunde koppla av och hela tiden grubblade över felet hos oss, det märktes. Tillbaka i båten höll han på till 1-tiden på natten och försökte komma på någon lösning, men icke. Det är många funderingar som dyker upp i huvudet en sån här gång. Sjöräddningen? Sjöassistans? Lämna båten och ta färja hem? Osv, osv.

Efter en sömnlös natt, blev lösningen på problemet till slut att han koplade bort diesel-tankens och i stället använde vi separata dunkar för påfyllning och retur. Det blev mycket pumpande hit och dit till egna och lånade dunkar. Men vid 11-tiden (finsk tid) kunde vi lämna Rödhamn och tog oss, både med segel och för motor, in till St Hamnskär vid Söderarm vid 17-tiden på söndagen. Trots att många distanser återstod, kändes det skönt att vara "hemma".

Vi tog oss sedan söderöver under två dagar och kunde lägga till i Askvik vid 14-tiden tisdagen den 28/7. I nästan fem veckor hade vi varit ute och trots alla äventyr och missöden är vi väldigt nöjda med eskadern som helhet. Välorganiserat, trivsamt och många nya givande kontakter. En eskadersegling i SXX:s regi kan varmt rekommenderas, tycker både Börje och

*Inger
på "Hunky Dory"*

Stora Karlsö, Väl värt ett besök!

Förväntningarna var höga inför seglingsäsongen 2009

Stångresning på Klubbis.

Efter midsommar på "klubbis" (Trevligt som "vanligt") ställdes kosan söderut, tanken var Gotland. Först längs "Sjöfyran" en bit söderut, sen över mot Klintehamn.

Natthamn vid Spårö.

Lambada med Gurli och Janne Lövgren mötte upp vid Griskär söder om Stendörren. Dom hade också Gotland som destination, det är alltid trevligt med resällskap.

Gurli och Janne.

Fyren är ett välkänt landmärke för sjöfarare.

Några övernattningar senare, var vi vid Spårö utanför Västervik och inväntade lugnare väder för överseglingen. Det visade sig att vi väntat för länge då vi fick stiltje i stället och tre timmar motorgång innan en bris infann sig. Briserna ökade mer och mer och några distans från Klintehamn var vinden 11-12 m/s och sjön kom in akter om tvärs. Med ett rev i stören och jollen mer i luften än där den

Turbåten "Stora Karlsö".

borde vara, loggade vi 9 kn. Straxt utanför den prickade rännan in till Klintehamn dör vinden ut helt på några minuter. Sjögång utan vind.. Fy sj..... Tillägningen blev istället helt odramatisk.

Nästa dag var Stora Karlsö inplanerat för ett besök. Lambada och Åsali tryggt förtöjda i Klintehamns gästhamn, vi på väg med turbåten mot Stora Karlsö.

Vid ankomsten till ön fick vi först besöka fågelmuseet som var mycket

Lambada laddar batterierna.

Grottan "Stora Förvar".

Museet.

lärorikt, både om öns historia och om fågellivet.

Man har funnit lämningar på ön som är från stenåldern, 9000 år gamla. Vid utgrävningar i öns stora grotta "Stora Förvar" har man hittat mer än 7000 fynd och ön har varit befolkad i en följd ända till våra dagar. På öns högsta punkt 51,5 m finns "Linnes Ask" som han benämner i sin dagbok från sina resor på Öland och Gotland år 1741. Man tror att trädet slog rot någon gång på 1500 talet.

Jakt och fiske har varit huvudnäringen men även stenbrytning, vilken upphörde för ca 700 år sen. Under medeltiden bröts den eftertraktade rosafärgade "Karlsömarmorn" till alla kyrkbyggen på Gotland.

Rundvandringen med guide varade i två och en halv timme, den storslagna naturen får en att häpna, detta är verkligen ett annorlunda Sverige? Dessa fantastiska klippor fyllda med Sillgrisslor som trängdes på sina små klipphyllor och längre ner mot vattnet var det Tordmulens domäner.

Sillgrisslor.

Fyren tändes första gången år 1887 och hade fast bemanning till 1989. 1974 drogs en elkabel ut till ön så fyren kunde automatiseras. Stora Karlsö är sedan 1970 naturreservat. Väl värt ett besök.

Efter ytterligare några dagar på Gotland (i hyrbil) återvände vi till "Sverige" med många fina naturupplevelser i minnet.

Inger o Hasse Nilsson.

Klinten/Hammen.

Båtupptagning 2009

Nu känns det definitivt! Sommarens segling är nu blott ett minne!

Och lagom till sista upptagningsdagen gjorde

den nya traktorn sitt första arbetspass med gott resultat, tyglade av våra skickliga förare Lasse Schelander och Anders Söderström.

Foto: Hasse Nilsson.

**Tyresö
Segel- &
Kapellvård**

- Tvättar & Lagar
- Segel • Kapell • Markis
- Rutor • Dragkedjor • Beslag
- Rullsystem
- Fasta Priser • Hösterbudanden

08 742 24 09 - Lillsjövägen 9 Jordbro Industriområde
www.tyresosegel.se - tyresosegel@hotmail.com

Segling till Saimen

Saimen är Finlands största insjö och ligger i landets sydöstra del. Den ligger 76 m över havet och man når den via Saima Kanal som börjar vid Viborg c:a 125 NM öster om Helsingfors.

Vi, Margaretha, Kjell och hunden Ruffi startade midsommardagen -09 från Gålö med Linjett 33-an Marelin. Andra dagen stannade vi till på Kanholmsfjärden och tittade på Volvo Ocean Race. Sedan gick färden vidare till östra hamnen i Mariehamn via Stora Nassa och Söderarm. Vi blev något fördröjda på grund av dimma två förmiddagar i rad.

Färden gick vidare via Bänö och Gullkrona till Kasnäs som ligger öster om Högsåra. Där postade vi ett brev innehållande förhandsanmälan, besättningslista samt kvitto på betald kanalavgift. Dessa dokument skall skickas minst sju dagar innan man vill gå in i kanalen enligt bestämmelserna. I praktiken är reglerna nog inte så hårda.

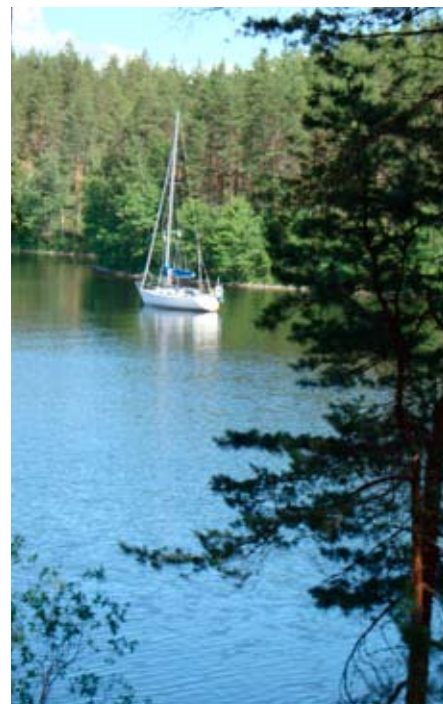
Vi tog oss snabbt till Helsingfors via Hangö och Porkkala. Nu hade vi gott om tid på oss innan vi skulle vara vid gränsstationen Santio som ligger en 90 NM öster om Helsingfors. Därför kunde vi ägna mycket tid åt städerna öster om Helsingfors; Borgå, Lovisa, Kotka och Fredrikshamn. Alla charmiga på var sitt sätt. I Borgå besökte vi skalden Runebergs hem som varit museum i över 100 år. Runebergs yngste son utbildade sig till skulptör och ett besök i hans ateljé ingick också.

Kotka med sina fantastiska parker är verkligen värt ett besök. På vägen till Kotka seglar man på historiska vatten. Här ligger Svensksund där det utkämpades sjöslag mellan Sverige och Ryssland på 1700-talet. Man frågar sig hur fartygen fick plats i de trånga sunden.

Det är en njutning att se den äldre trähusbebyggelsen i städerna. Skickliga hantverkarens gedigna kunskap att handskas med trä för att få fram en harmonisk välkomponerad fasad i olika stilarter.

Den 8 juli, en solig dag med vinden från behaglig vinkel lämnade vi Santio 06.30 och seglade ut på ryskt vatten. Nu är det segling på öppet vatten i en korridor som är ca 0,5 NM bred. Första benet är ca 11 NM långt. Därefter skall man gira ca 45°. På sjökortet finns vid girpunkten en prick men den, liksom flera andra, saknades så här hade man verkligen mycket god hjälp av GPS och elektronisk karta. Sträckan över öppet vatten är drygt 20 NM, dvs. ungefär som Söderarm – Åland!

Innan man kommer fram till Viborg passerar man en rysk stad som heter Vysock. Den verkade fattig och illa underhållen. Viborg passerades på avstånd, ca 1 NM, så man ser inte detaljer. Dock såg vi att den gamla borgen hade rustats och såg fin ut. Nu är man inne i den muddrade kanalen

Marelin i Saimen.

som är ca 7 NM lång. Innan första slussen måste man lämna över kopia på div. dokument. Vidare måste man intyga att man inte har med sig narkotika, radioaktivt material, vapen och annat.

Slussarna är höga 7-11 meter, 8 st. till antalet. Max fartygsstorlek är 80 x 12 meter. Sträckan till Villmanstrand är ca 24 NM. Det är enkelt att slussa. Man förtöjer i en flottör som går inne i slussväggen och sedan är det bara att följa med upp eller ner.

Vid sluss nr 5, Pälli, lämnar man Ryssland och här måste man lämna ytterligare kopior av samma dokument som vid sluss nr 1. Vi slussade tillsammans med en finsk motorbåt. Kontrollen vid Pälli togs för oss tillsammans ca

Vacker träfasad i Fredrikshamn.

Kanalbåt lämnar slussen.

15 minuter. En svensk eskader om fem båtar som passerade två dagar senare behövde mer än två timmar för att passera. De ryska kontrollanterna gick ner i båtarna och ville se vad som fanns bakom dörrar och luckor. En båt fick tömma ut sina necessärer på bordet och förklara vad man hade för slags mediciner.

Strax innan sluss nr 6 är man inne i Finland och skall åter kontrolleras. Här lämnas den sjätte och sista kopian av besättningslistan. Klart att fortsätta och klockan 21.00 förtöjde vi i Villmanstrand.

Efter en vilodag fortsätter vi norrut mot Nyslott som ligger 70 NM bort. I Saimen finns det gott om naturhamnar. En del hamnar med bojar och bryggor som t.ex. i Norrviken på Rummarö, och naturligtvis en timrad bastu, grillplatser under tak och kubikmetervis med björkved. Stora, 10-14 m långa motor båtar i stål tycks vara populära. Man förtöjer genom att köra uppå en sandstrand tills det blir stopp och sedan en lina iland. Därefter dröjer det inte länge förrän det börjar ryka i en skorsten. Snart skall det bastas. Att segla på Saimen är som att segla på en fjällsjö och se de höga åsarna tona bort bakom varandra. Underbart vackert och rogivande Sjön är djup med fina stränder, berg eller sandstrand, du väljer själv. Vattnet är klart med gott siktdjup. Ibland möter man ett timmersläp som sakta rör sig mot Villmanstrands sågverk och massafabriker.

När vi kom fram till Nyslott hade vi seglat 600 NM. Nyslott torde i dag vara mest känd för sina fantastiska

Kerimäki kyrka.

operaföreställningar på slottets borggård som är täckt med tältduk.

Innan vi seglade i väg fick vi reda på att alla föreställningarna var slutsålda och att biljetterna var mycket dyra. När vi kontaktade turistbyrån för information och för att hyra en bil, blev vi tillfrågade om vi ville ha två återlämnade biljetter och det ville vi. Men, vi hickade till då vi hörde priset, 1.480 kr per st. Det var en fantastisk föreställning vi fick bevittna. Vi ångrar inte köpet. Att få sitta inne på den medeltida borggården och njuta av en vacker operaföreställning var helt underbart.

Nästa dag tog vi hyrbilen för att titta på bl.a. världens största träkyrka Kerimäki. Den rymmer 3000 sittande och 2000 stående. Grottorna vid Punnaharju hann vi också med. En ångbåtstur runt Nyslott ingick också. Saimen är känt för att ha bevarat sina gamla ångbåtar och många har hemmahamn i Nyslott.

Ångbåtar i Nyslott.

Hemresan gick till en början i stort sett samma vägar som vi kommit. Vi stannade till i Lovisa och besökte fortet Svartholm. Återigen Svensk historia.

Att söka natthamn utefter kusten är inte det lättast om man som vi vill ligga för oss själva. Kusten är grund med endast en smal sträng med öar. På nästan varje ö, hur liten den må vara, ligger ett sommarhus dolt bakom buskar och träd. Vår klubbholme skulle lätt kunna innehålla tre sommarstugor, så tätt är det.

Efter att ha passerat Högsåra gick vi Pargas Port, N Nagu, N Korpo, Enklinge, Norra Stråket och Käring-sund.

Norr om Nagu låg vi på svaj i samma vik som vi låg 1964 då vi seglade Helsingfors tur och retur med en Stanley 19. En härlig känsla infann sig.

På svenska sidan blev det Öregrund, Rosättraregattan på Flaten och hemåt i diverse krokar.

Totalt blev det drygt 1300 NM. I Finland finns det många farleder för småbåtar. Finska sjöfartsverket markerar och prickar leder ner till 0.8 m djupgående. Vi har gått igenom sjökorten och räknat ut att vi passerat prickar mer än 2.500 gånger och gått på enslinjer ca 250 gånger. På många håll såg vi mittledsprickar, röda med två längsgående vita streck. Vidare kan vi berätta att man på många håll ändrat utprickningen från farledsprickar till kardinalprickar och tvärtom. Våra papperskort får nog nu betraktas som lite för gamla.

Att segla i Finland är ett rent nöje, alltid kommer en hjälpande hand fram och fattar tampen, att vi talar olika språk gör inget. Så var det här hemma tidigare men blir allt mer sällsynt. Att bli påmind om vår gemensamma Finsk/Svenska historia är också en för oss historieintresserade en extra krydda.

Denna semestersegling är bara att rekommendera alla.

*Kjell och Margaretha
samt Ruffi mindes.*

Österhaninge Båtklubb

BÅTPLATS, UTHYRNING, UTTRÄDE

Reglerna för denna blankett behandlas i ÖBKs stadgar och ordningsregler

Båtplats

Skicka in blanketten om du har ny båt och behöver en större eller mindre båtplats.

Skicka in blanketten om du haft din plats uthyrd och vill börja nyttja den igen.

Har du permanentplats eller småbåtsplats och vill behålla den behöver du inte skicka in denna blankett.

Står du i båtplatskön (bifogas) och önskar båtplats nästa säsong behöver du inte skicka in denna blankett. Meddela om du inte vill ha någon båtplats.

Båtplatsönskemål

Båttyp / längd / bredd / djup / vikt

	Jag vill nyttja min uthyrda båtplats nästa säsong:	
	Jag har ny båt till nästa säsong:	
	Hyra småbåtsplats max 5m x 2m:	

Önskemål att hyra ut eller avsäga sig båtplats

	ÖBK kan hyra ut min permanenta båtplats nästa säsongen:	Plats nr:
	Jag avsäger mig min permanenta båtplats:	Plats nr:
	Jag avsäger mig min småbåtsplats	Plats nr:

Utdrag ur ordningsreglerna

Efter anmälan till styrelsen kan medlem under högst två år avstå från sin bryggplats. Styrelsen hyr tillfälligt ut bryggplatsen till annan medlem. Den ordinarie bryggplatsinnehavaren får inte någon ersättning för tillfällig upplåtelse. Den som hyr platsen tillfälligt övertar ansvar för vakt och betalning.

Efter att i längst två år ha avstått från sin bryggplats måste bryggplatsinnehavaren nyttja sin plats eller helt avstå. Bryggplatsinnehavare som avstår sin bryggplats efter två år står i förturskö i ytterligare två år.

Bryggplatsinnehavare som stått i förturskö i två år och avstår ny plats måste när behov av båtplats åter blir aktuellt ställa sig i båtplatskön.

Önskar utträde ur ÖBK

Jag begär utträde ur Österhaninge Båtklubb	Ev. plats nr:
Namn textat	Datum:

**Returnera snarast till: Bo Wigle, Ramsdalsvägen 79, 136 68 Vendelsö eller
bo.wigle@telia.com**

Österhaninge Båtklubb

BÅTPLATSKÖ 2009

Förturskö 2010

Byteskö 2009

Båtplatskö som fått plats 2009

Plats nr		Medl.nr
1	Evans Owe	458
2	Susaeg Erik	462
3	Strauss Roland	463
4	Andersson Fredrik	464
5	Turesson Eric	465
6	Berkler Mats	466
7	Lindgren Kenneth	492
8	Olsson Tobias	497
9	van Bruggen Lena	501
10	Ahlqvist Lasse	564
11	Evers Björn	472
12	Gustafsson Patrik	566
13	Lindgren Johan	494
14	Larsson Bjarne	568
15	Lindberg Stefan	573

Båtplatskö som inte fått plats 2009

Plats nr		Medl.nr
16	Blomström Thomas	22
17	Eriksson Bernt	570
18	Ling Ingela	575
19	Persson Tomas	577
20	Strid Paul	587
21	Jonsson Magnus	593
22	Paavilainen Jan	595
23	Yden Dan	424
24	Bergström AnnKristin	597
25	Sääf Åke	604
26	Sandberg Lars	361
27	Zinsli Niklas	517
28	Westlund Martin	605
29	Berglund Thomas	607
30	Uddeback Stig	608
31	Johansson Andreas	582
32	Leonhart Magnus	612
33	Danèl Kristoffer	614

Österhaninge Båtklubb

ORDINARIE VAKT OCH SOMMARVAKT

Ordinarie vakt

Om du vill gå ordinarie vakt tillsammans med familjemedlem eller annan person, som inte har båtplats i hamnen, får du endast en vaktdag.

Namn textat	Plats nr	Telefon
Vill gå tillsammans med		

Sommarvakt och vakt fredag och lördag

Byte av ordinarie vakt till vakt under v26-32 alternativt natt mellan fredag och lördag eller natt mellan lördag och söndag. Du som av olika skäl behöver helgvakt ska i första hand ha önskemål om vakt natt mellan fredag och lördag. Då bemannas i större utsträckning ordinarie vaktdagar. Ordinarie vaktdagar måste först bemannas därefter gäller först till kvarn.

Datum/Veckodag (ange gärna alternativa datum)	Plats nr
Namn textat	Telefon

**Returnera snarast till: Bo Wigle, Ramsdalsvägen 79, 136 68 Vendelsö eller
bo.wigle@telia.com**

Österhaninge Båtklubb

INFORMATION

Saknar du denna information och föregående tre sidor?

Den här sidan tillsammans med det tre föregående har skickats med e-post och vanlig post till dem som inte har e-postadress i ÖBKs register.

Om du inte fått denna information kan det bero på att din e-postadress i ÖBKs register inte är korrekt.

En del information kan ÖBK skicka elektroniskt. Påminnelser av olika slag, nu senast om ett seminarium på höstens båtmässa ”Scandinavian Boat Show”, och exempelvis det här meddelandet. På sikt kommer fakturorna att kunna skickas elektroniskt. Genom att skicka information elektroniskt sparar vi porto för c:a 1300:- varje gång och en hel del arbete.

Har du tillgång till internet och e-post vill vi gärna ha din e-postadress. Skicka den till bo.wigle@telia.com.

Du vet väl att du kan uppdatera dina uppgifter i matrikeln på ÖBKs hemsida. Inloggning görs med användarnamn **obk** och lösenord **klubbhuset**

Personnummer i ÖBKs medlemsregister

ÖBK är anslutet till och använder sig av Båtunionens Administrativa System (BAS) som är ett webb-baserat system med register för medlemmar och båtar. Tidningen Båtliv adresserar tidningen med adresser ur båtklubbarnas medlemsregister men först efter att ha rättat adresser i medlemsregistren genom samkörning med Postens adressregister. Genom att ÖBK inför personnummer i vårt register får vi automatiskt alla adressändringar och mindre returerna på våra egna utskick. Det finns inga planer på att ha med personnummer i matrikeln.

Utdrag ur stadgarna

Alla kanske inte känner till vad det står i våra stadgar och ordningsregler men bland annat nedanstående utdrag ur stadgarna har vi kommit överens om

§20 Medlems ansvar och skyldighet

- 20.1 Medlem ska föra klubbens standert alternativt klubbens klisterdekal på sin båt.
- 20.2 Medlem med båt i hamnen som inte är styrelseledamot är skyldig att gå nattvakt enligt vaktlista.
- 20.3 Medlem, med båt i hamnen, är skyldig att delta i en arbetsdag per år.
- 20.4 Medlem ska ha ansvarsförsäkring för skador som han eller hon kan bli ansvarig för i sin egenskap av båtägare.

En solig dag

kom den så tillbaka till Askvik, - Den?? Ja **"Flytande Tunnan"** ha ha! - som varit på turné på "Klubbis" i sommar. Många svettiga, glada bastubadare har setts hoppa i det mestadels kalla vattnet utanför flotten med ett glatt leende.

Foto: Hasse Nilsson.

Trött på att göra försäkringsbolagen onödigt rika?

Sluta upp med det! Vi har anpassat premierna ännu mer till din fördel. Olycksfallsförsäkring för alla ombord är en av nyheterna och du kan få upp till 20 % rabatt på villa-, hem- och bilförsäkring.

Kolla själv.
Gå in på vår hemsida eller ring.
Nu på en gång!

 Svenska Sjö
FÖRSÄKRINGEN DIN BÅT FÖRTJÄNAR!
www.svenskasjo.se · 08-541 717 50

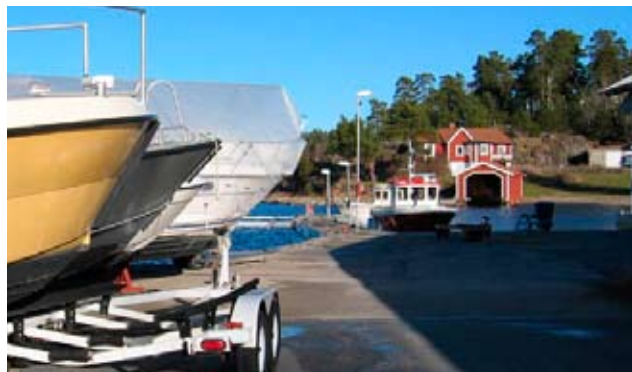

SJÖASSISTANS

Auktoriserad

MARINCENTER

**VOLVO
PENTA**

Dags för service, ny reservdel eller plats för vinteruppläggning

Välkommen till ett välutrustat varv med över 80 års erfarenhet av fritids- och yrkesbåtar, t ex polis, sjöräddning och kustbevakning. Vi är auktoriserade Volvo Penta Marincenter. Lyftkapacitet upp till 35 ton.

Volvo Penta original reservdelar

Hempels båtvårdsprodukter

Vi samarbetar med alla försäkringsbolag

Lindströms Båtvarv AB

Lindström Båtvarv, Smådalarövägen 71, 130 54 Dalarö.

Tel: 08-501 530 04, 501 531 24. Fax 08-501 534 37.

E-post: Lbv@Lbv.se Hemsida: Lbv.se